

ХРИСТИЯНСКИЯТ ЖИВОТ, ЦЪРКОВНИЯТ ЖИВОТ, СВЪРШЕКЪТ НА ЕПОХАТА И ГОСПОДНОТО ПРИШЕСТВИЕ

(Господният ден – Първа сутрешна сесия)

Седмо съобщение

Подвизаване в добрата борба, свършване на пътя и възлюбване на Господното явяване

Пасажи от Писанията: 2 Тим. 4:7-8, 10; 1 Тим. 1:4, 18; 6:12; Деян. 20:24; Евр. 12:1-2

I. „Аз се подвизах в доброто войнстване“ – 2 Тим. 4:7а:

- А. Подобаваният християнски живот включва в себе си подвизаването в добрата борба срещу Сатана и неговото царство на тъмнината за интересите на Божието царство – Еф. 6:10-19.
- Б. Павел считаше служението за воюване за Христос, по същия начин, по който свещеническата служба се считаше за военна служба, за воюване – 2 Тим. 2:3; Чис. 4:23, 30, 35.
- В. „Никой, който служи като войник, не се заплита в житейски работи“. Това означава, че да се подвизаваме в добрата борба за Божиите интереси на земята, ние трябва да разчистим всички земни примки и оплитания – 2 Тим. 2:4.
- Г. Павел заръча на своя верен съработник Тимотей да се бори против враждуващите учения и да воюва за Божията икономика – 1 Тим. 6:12; 2 Тим. 2:3-4.
- Д. Да се подвизаваме в добрата борба, означава да воюваме срещу враждуващите учения и да извършваме Божията икономика съгласно служението на апостола за благовестието на благодатта и вечния живот за слава на благословения Бог – 1 Тим. 1:18; 6:12.
- Е. Всеки път, когато служим с Христос на другите, ние встъпваме в духовна борба. Затова трябва да сме войници, воюващи за Божиите интереси – 2 Тим. 2:3-4.
- Ж. Да поучаваме и да проповядваме Божията новозаветна икономика относно Христос и църквата, означава да се подвизаваме в добрата борба – 1 Тим. 1:4; Еф. 5:32.
- З. Да се подвизаваме в добрата борба на вярата, означава да воюваме за Божията новозаветна икономика. В частност това означава да воюваме за Христос като възплъщение на Бога, и за църквата като Тяло Христово – 1 Тим. 6:12; 1:4; Кол. 2:9, 19.
- И. Ние се подвизаваме в добрата борба на вярата не само обективно, но и субективно, т.е. лично, улавяйки се за вечния живот – 1 Тим. 6:12.

II. „Пътя свърших“ – 2 Тим. 4:7б:

- А. „Но не се скъпя за живота си, нито ми се свиди за него, стига само да завърша пътя си и служението, което приех от Господ Исус“ – Деян. 20:24:
 - 1. Павел започна да се състезава в небесната надпревара, след като бе уловен от Господа, и продължи да тича, за да я завърши – 1 Кор. 9:24-26; Фил. 3:12-14.
 - 2. Едва в последния момент на своето тичане апостол Павел можа тържествено да заяви: „Пътя свърших“, и да получи увереността, че ще бъде награден от Господа при Неговото явяване – 2 Тим. 4:7-8.
- Б. Подобаваният християнски живот е свързан с тичането в надпреварата, в състезанието, за извършването на Божията икономика съгласно Божията вечна цел – 1 Кор. 9:24.

- В. Трябва да се стремим към пътя, който Господ е отредил, и вярно да ходим в него, плащайки чистосърдечно необходимата цена, за да продължим пътя си, докато не достигнем края – 2 Тим. 4:7.
- Г. Пътят, който Господ е отредил за нас, е състезанието, в което трябва да тичаме – Евр. 12:1:
1. След като се спасим, Бог ни поставя в едно състезание, което е насочено право към царството – 2 Тим. 4:16.
 2. Ние не можем сами да избираме пътя, по който да тичаме, а трябва да тичаме в попрището, което Бог е очертал пред нас – Деян. 20:24.
- Д. Трябва да „тичаме на очертаното пред нас поприще“ – Евр. 12:1:
1. Подобно на апостол Павел, всички християни трябва да тичат в състезанието, за да спечелят наградата – не спасението според обичайния смисъл на думата, а една специална награда – 10:35; 1 Кор. 3:14-15; 9:26-27; Фил. 3:13-14.
 2. Трябва да тичаме с търпение и издръжливост, понасяйки търпеливо противопоставянето, без да ни дотяга и без да изпадаме в малодушие – Евр. 12:2-3.
- Е. Ние тичаме
- Ж. Ние тичаме в християнското състезание, като „насочваме своя взор към Исус, Начинателя и Завършителя на нашата вяра“ – 2-ри стих.
1. Исус е Начинателят – Авторът, Откривателят, източникът и първопричината за нашата вяра – 2-ри стих.
 - а. Трябва да насочваме своя взор към Исус с пълно внимание, отвръщайки се от всичко останало – стих. 1-2; Пес. 1:4; Пс. 27:4.
 - б. Когато гледаме на Исус, Той ни напоява със Себе Си като животворящият Дух (1 Кор. 15:45б), Той ни напоява със Своя вяращ елемент.
 2. Исус е Усъвършителят на вярата – Завършителят на вярата – Евр. 12:2:
 - а. Бидейки Завършител на вярата, Господ Исус постоянно влива Себе Си в нас като елемент и способност на вярата – Деян. 7:2; Бит. 15:6.
 - б. Когато гледаме на Него, Той ни служи с небето, с живот и със сила, като ни просмуква и напоява с всичко, което Той е, така че ние да можем да тичаме в небесното състезание и да живеем небесния живот на земята – 2 Кор. 3:18.
 - в. Ако постоянно гледаме на Него, Той ще завърши и ще усъвършенства вярата, от която се нуждаем за тичането в небесното състезание – Евр. 12:1-2.

III. Ако Господното второ пришествие е скъпоценно за нас, ние ще обичаме Неговото явяване – 2 Тим. 4:8:

- А. Обичта към Господното явяване и обичта към Самия Господ са две неразделни неща – 1 Кор. 2:9; 2 Тим. 4:8.
- Б. Ако чакаме Господ да дойде, това означава, че ние обичаме Неговото явяване – 1 Сол. 1:10; 2 Тим. 4:8.
- В. Господното явяване, Господното пришествие е едно предупреждение, едно насърчение и стимул за нас – стих. 1, 18:
1. Ние трябва да обичаме Господното явяване и да копнеем за него с искрено очакване и радост – Откр. 22:20.
 2. Ние трябва да водим живот, който обича Господното явяване. Това ни помага да не се обезсърчаваме, а да останем верни до края – 2 Тим. 4:8; Откр. 17:14.
- Г. Любовта към Господното явяване се противопоставя на любовта към сегашната епоха – 2 Тим. 4:8, 10:
1. Епохата е част, или аспект на световната система на Сатана, която той използва, за да узурпира и да занимава хората и да ги държи далече от Бога и от Неговата цел – 1 Йн. 5:19; 2:15.

2. Във 2 Тимотей 4:10 словосъчетанието *сегашната епоха* (букв.) обозначава света, който ни заобикаля, привлича и изкушава. Ние се свързваме със света чрез връзката си със сегашната епоха на света.
3. Димас възлюби сегашната епоха. Поради привлекателността на сегашната епоха, той изостави апостол Павел – 10-ти стих.
4. В Римляни 12:2 Павел ни увещава да не ставаме съобразни с този век, а да се преобразяваме чрез обновяването на ума:
 - а. Словосъчетанието *този век* във 2-ри стих обозначава сегашната, практична част на света, която се противопоставя на живота на Тялото и го заменя – стих. 4-5.
 - б. Да ставаме съобразни на този век, означава да възприемаме съвременната мода на сегашната епоха. Да се преобразяваме, означава да съдействаме на вработването на един органичен елемент в нашето същество, който произвежда една вътрешна метаболитна промяна – 2-ри стих, 2 Кор. 3:18.
 - в. Тъй като сегашната епоха се противопоставя на църквата, която е Божията воля, ние не бива да ставаме съобразни на сегашната епоха – Римл. 12:2.
 - г. Ако искаме да живеем в Христовото Тяло, не бива да следваме сегашната епоха, нито да се придържаме към нея или да ставаме съобразни с нея – стих. 4-5.
5. Ако обичаме сегашната епоха, това означава, че ние заставаме на страната на света. Ако обичаме Господното явяване, това означава, че ние заставаме на Негова страна и воюваме заедно с Него за Неговите интереси – 2 Тим. 4:1-2, 4-8, 10.
- Д. Онези, които любят Господа, очакват Неговото пришествие и обичат Неговото явяване, ще победят – 1 Кор. 2:9; 2 Тим. 4:8; Откр. 22:20; 17:14.
- Е. Нашата любов към Господното явяване е доказателство за това, че ние обичаме Господа и живеем за Него днес. Тя също така се превръща в условие за получаването на Неговата награда – 2 Тим. 4:8, 18.
- Ж. Да обичаме Господното явяване не означава да не водим нормален живот. Напротив, колкото повече обичаме Неговото явяване, толкова повече се нуждаем да живеем нормален живот днес – Мт. 24:40-42; 2 Сол. 1:10; 3:6-12; 1 Тим. 5:8.
- З. Като хора, които обичат Господ Исус, които Го вземат за свой живот, живеят Го и Го величават, ние трябва да очакваме Неговото пришествие и да обичаме Неговото явяване. Това трябва да бъде нашето сърдечно желание и начин на живот като хора, които се надяват да влязат в Неговата радост, които се надяват да бъдат спасени в небесното царство на Господа и да получат венеца на правдата – 2 Тим. 4:8, 18.